

Kako služiti Bogu?...

[...] Iz Gospodinove poruke iz ovoga odlomka jasno je kako služiti Bogu znači prije svega sjesti do njegovih nogu, upirati pogled u njega i slušati njegove riječi. Onaj tko ih čuje i razumije, prihvaća i vrši, taj najbolje služi Gospodinu, jer je opasnost da u svijetu današnje površnosti potpuno zamijenimo teze, što se dogodilo i svetoj Marti. Bogu služi najbolje onaj tko shvati i prihvati da on živi od Boga i njegova služenja čovjeku, a ne Bog od njegovih usluga. Bog se veseli služenju onih koji otkrivaju ljepotu njegove riječi i oduševljavaju se za njegovu svetu volju. Jer nije mu stalo samo do izvanjskih usluga ili mehaničkoga vršenja njegovih odredbi i zapovijedi, već do pozornog slušanja riječi i otkrivanja njezinih dubina iz kojih onda izvire neprocjenjive odluke. Zato Marijin stav nije bio lijenost, već istinski stav poslušne koji prodire do dna duše, kako bi kasnije djelovanje moglo imati ne samo zemaljsku, već i nebesku snagu. Jer djelovanje nas vjernika ne smije imati samo domete ljudske uslužnosti drugima, već i milosnu skrb oko njihova spasenja. Zato dok je Marta radila oko jela svoga gosta, Marija je dotle radila oko svoga spasenja slušajući njegove riječi. Marija nam je time postala primjer veće spremnosti za njegovu riječ iz koje onda proizlaze ne samo odluke o korektnom životu pred Bogom, već o posvemašnjem predanju njemu i bližnjemu. Neka nas njezin primjer potakne da i sami tako služimo Bogu puneći dušu milinom riječi i milosti, kako bismo nakon toga zdušnije i učinkovitije prionuli na zauzeti rad oko svoga i tuđega spasenja. A kad na nama budu vidljivi učinci Kristova dolaska među nas i poradi nas, nećemo

<https://www.vieraidjela.com/kako-sluziti-bogu-razmisljanje-uz-16-nedjelju-kroz-godinu-c/>

Gospodine, tko smije prebivati u šatoru tvome?

Onaj samo tko živi čestito,
koji čini pravicu,
i istinu iz srca zbori,
i ne kleveće jezikom.

Koji bližnjem zla ne nanosi
i ne sramoti susjeda svoga;
koji zlikovca prezire,
a poštuje one što se Gospodina boje.

Koji se zaklinje prijatelju,
a ne krši prisege,
i ne daje novca na lihvu,
i ne prima mita protiv nezužna.

Otpjevni psalam: Ps 15, 2-4b.5ab

Sveti Ilija prorok – starozavjetni prorok koji se zaziva za zaštitu od oluje, groma i vatre (20. srpnja)

Starozavjetni prorok sveti Ilija bio je rodom iz Tišbe, današnjeg Jordana, i djelovao je u 9. stoljeću prije Krista. Prema Svetom pismu, u doba izraelskih kraljeva Ahaba i Ahasje, vatreno se borio za vjeru u jednoga pravoga Boga, Jahvu.

Bog je poslao Iliju da opakom kralju Ahabu, oko 860. prije Krista, navijesti veliku sušu. Pred kraljem koji je poubijao sve izraelske svećenike i širio štovanje bogova, Ilija se morao skrivati, a hranu mu je u pustinju donosio gavran.

U Sarepti Sidonskoj Iliju je hranila neka udovica kojoj je molitvom oživio mrtvog sina. Nakon tri sušne godine vratio se Ilija Ahabu i izazvao na dvoboj 450 Baalovih svećenika. Na gori Karmel priredili su pred Ahabom dva junca na dvama žrtvenicima. Ilija je tada rekao: 'Sad prizovite vi svoje bogove, a ja ću prizvati svojega Boga Jahvu. Onaj koji pusti oganj na žrtvu, pravi je Bog.' Iako su Baalovi svećenici vikali od jutra do podne: 'Baale usliši nas!', odgovora nije bilo.'

Ilija im se rugao: 'Vičite jače, možda vam bogovi spavaju'. Pred večer, Ilija je oko svog žrtvenika iskopao jarak, sve polio s puno vode i pomolio se: 'Jahve, pokaži danas da si ti Bog Izraelov!' Tada je pao oganj s neba, spalio žrtvu na žrtveniku i osušio vodu u opkopu. Sav narod pao je na zemlju kličući: 'Jahve je Bog!' Nakon toga, Ilija se pomolio za obilnu kišu, i zaista, pala je obilna kiša.

Kad je došlo vrijeme da Ilija ode sa zemlje, poveo je sa sobom učenika Elizeja. Zajedno su došli do rijeke Jordan. Ilija je plaštem udario po vodi, ona se rastavila na jednu i drugu stranu te su prešli po suhom. Išli su dalje i odjednom su se pojavili ognjeni konji i kola, a Ilija se počeo s njima dizati prema nebu. Ciklus priča o svetom Iliji donose 'Knjige kraljeva': 'Uznesen je na nebo i opet će doći kao preteča Mesije'.

Kod Isusova preobraženja na Taboru, u opisu trojice evangelista, nalazimo Mojsija i Iliju kao najznačajnije osobe Starog Zavjeta. Sveti Jakov u svojoj poslanici opisuje Iliju kao uzor uspješne molitve: 'Mnogo može molitva pravednika, ako je žarka'.

Proroku Iliji pripada značajno mjesto u kršćanskoj predaji i djelima svetih otaca. U pučkom vjerovanju Ilija zapovijeda gromovima, zato se i naziva Ilija gromovnik, a štiti od oluje, groma i vatre.

<https://laudato.hr/Duhovnost/Zelite-li-znati-visel/Sveti-Ilija-Prorok-%281%29.aspx>

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

**“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb**

Godina 13 • broj 548 • 2022. godina

16. NEDJELJA U GODINI

17. srpnja 2022.

**Marta ga primi u kuću.
Marija je izabrala bolji dio.**

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 10, 38-42

U ono vrijeme: Isus uđe u jedno selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću. Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. A Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: »Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne.« Odgovori joj Gospodin: »Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.«

Gostoprimstvo kao služba Božja

Nije li ovo evanđelje udarac u lice svakoj gostoljubivoj domaćici ili svakom gostoljubivom čovjeku uopće?

Ne – to ne. Ovo evanđelje nije usmjeren protiv gostoprimstva i gostoljubivosti. Tu se radi o primjerenom držanju ili stavu. Radi se o duhovnosti gostoprimstva – dakle o vjeronom držanju naspram gostu.

Gostoprimstvo je za rano kršćanstvo duhovni temeljni stav, koji uči, da se ne samo brine za gosta, nego da se u njemu prepozna Krista. Ono je time puno šire od pobožne vježbe ili moralne dužnosti. Ono je životni stav. I ono je služba Božja – doduše ne samo kao služba za Boga, nego kao služba samome Bogu, kojeg se susreće u drugima. Uz naglasak jednakosti svih ljudi bio je to stav, koji je kršćansku vjeru učinio atraktivnom ljudima u ranom kršćanstvu. Kurt Koch, u međuvremenu kurijalni kardinal i predsjednik Vijeća za jedinstvo kršćana, jednom je rekao:

“Bez gostoprimstva nebrojenih pojedinih kršćana i kršćanskih zajednica ne bi se moglo razumjeti u ranoj Crkvi širenje kršćanske vjere u prvim stoljećima. Na prakticanju gostoprimstva počiva veliki dio očaranosti kršćanstva u antičkom svijetu.”

Vratimo se tekstu. Mariju možemo razumjeti kao čovjeka, koji gladije za riječju koja mu otvara život. Ona vidi u Isusu jednoga, kojemu duboko vjeruje, i koristi šansu njegove prisutnosti. “Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu.” Kad su kršćani o tome pričali, pričali su, tko su oni. Biti kršćanin za njih, značilo je, sjesti do nogu Gospodinovih i slušati njegove riječi. Od toga su živjeli. Oni su dopustili da te riječi uđu u njih, da slušaju kako Isus govori o svome Ocu kao izvoru i cilju, kako im otvara prostor za ljubav prema Bogu i bližnjemu, da se u tom prostoru razvija njihov život, i unosi u njihovu dušu radost u nadi za svekoliko ozdraviteljsko djelovanje Božje. Od Isusa su iskusili, što je bitno u njihovom životu i svakom drugom životu, odakle sve dolazi i kamo sve ide. U Mariji su pričali o Crkvi. To je bio njezin izbor: slušati do nogu Isusovih i tako u poklonu naći zadaću svoga života. Kako to izgleda zbiljski, o tome nam priča Heinrich Spaemann za vrijeme posjeta satu vjeronauka u Latinskoj Americi.

“Veliki razredni prostor potpuno je bio prazan, bez stolova, bez stolica, probijalo je prigušeno svjetlo kroz debelu zavjesu. Na podu je bilo nacrtano bijelom bojom nešto veliko u obliku jajeta. Djeca su došla izvana s odmora, brbljajući, smijući se, gestikulirajući; učiteljica je uzela tamburin i udarala plesni korak. Djeca su u ritmu plesala oko ovalnog jajeta, pjevušuci melodiju, i šireći krug. Svatko je pazio da ostane na crti. Bujanj je bio tiši, pjevušenje slabije, dok nije umuknulo, ali se dalje koračalo. Sad je učiteljica prozivala – sjedila je na vrhu prostora – a djeca su se tiho jedno za drugim odzivali imenom. Tko je bio prozvan sjeo bi i zauzeo položaj joge, pognute glave, a ruke je držao kao posudice na krilu. I tako svih tridesetoro djece. Nakon toga minuta šutnje. Sad je opet svako dijete prozvano još tišim glasom i svako se dijete spustilo pred učiteljicu i pred učiteljicom su napravili polukrug. Svi su čekali šuteći. I ona je

počela s Biblijom.” Tako Crkva razumije sebe u Mariji: sabrana, pozvana od Boga po imenu, čekajući na njegovu riječ, da iskusi kakav je život u našoj svakidašnjoj radinosti, što trebamo napustiti, i čemu se smijemo nadati.

Martin zahtjev, da Isus treba poslati Mariju, da joj pomogne, Isus odbija. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti. Time nije snižena vrijednost onoga što Marta čini. Također i to mora biti. Povrće neće samo sebe oprati. I kuhanje nije automatski kao danas. Stol se neće sam pokriti. Treba se pobrinuti za posluživanje gosta. Rad nije suvišan. Ali je jedno potrebno: kompas. On je simbol za svijest, odakle dolazimo i kamo idemo. Bez toga postoji opasnost da svaki rad postane besmislen.

Svi mi imamo iskustvo, kako je prostor u kojemu dolazimo k sebi, u kojemu slušamo, koji daje smisao našim danima, potreban od ugrožavajućeg rada. Tako se to događa u kući sestara. Isus ne umanjuje zrelost Marte; ali štiti prostor slušanja, u kojemu je Marija uz njega i traži njegov život. Sveta Terezija Avilska, velika sveta žena koja je rođena pred petsto godina, jednom je napisala: “Vjerujte mi, Marta i Marija trebaju ići zajedno, da bi pogostile Gospodina i uvijek ga imale uza se.” Ako se oboje događa iz ljubavi, poduzetno i smireno, tada to dvoje neće ići poprijeko, jer se dopunjuju. Uvijek biti samo pobožan i miran, a ne raditi, bilo bi isto tako krivo, kao kad bi čovjek stalno bio hektičan i poduzetan. Oboje pripadaju zajedno, jedno bez drugoga ne ide. Isus treba obje sestre: Martu i Mariju.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/16-nejelja-kroz-godinu-3/>